

der i særlig grad kan tilføre danske uddannelser en højere kvalitet til gavn både for de danske studerende og for dansk erhvervsliv. Det skønner vi i første omgang bliver på områder som f.eks. naturvidenskab, it og ingeniøruddannelserne. Men det er jo noget, vi kan følge løbende. Det er en dynamisk model, som vi lægger frem, og det vil være muligt at styre udgifterne derhen, hvor vi skønner, at behovet er størst.

Det samlede resultat af de nye ordninger vil blive, at danske institutioner får mulighed for og incitament til at placere sig på det internationale uddannelsesmarked. Initiativerne giver grundlag for, at vi kan føre en ekspansiv, målrettet uddannelsespolitik og på samme tid holde styr på udgifterne. Vi ser i det hele taget globaliseringen som et kæmpe vækstpotentiale, men for at dette potentiale kan indfries, må der etableres et konstruktivt samarbejde mellem de politiske beslutningstagere, uddannelsesinstitutionerne og erhvervslivet.

Danmark har hidtil haft tradition for, at det offentlige finansierede den allerstørste part af uddannelserne, således at dansk erhvervsliv kunne vælge den bedst kvalificerede arbejdskraft inden for landets grænser. Der har desuden været tradition for et tæt samarbejde mellem uddannelsessektoren og erhvervslivet om afklaring af kompetencebehov og om tilrettelæggelse og udvikling af uddannelserne, så de svarer til behovet.

På den måde sikrer vi os, at uddannelserne medvirker til at opretholde det økonomiske grundlag for vores velfærd. Og samtidig skal uddannelserne udgøre en samlende og integrerende kraft i vores demokrati.

Mellemfolkelig forståelse og indsigt i Danmarks relationer til udlandet har længe været temaer i de danske uddannelser. Disse traditioner vil vi ikke ændre på. Men vi ønsker som regering at forholde os konstruktivt og fremadrettet til de udfordringer, der trænger sig på som konsekvens af globaliseringen. Og vi skal sikre, at der fra statens side ydes den indsats, der skal til. Det er den strategi, som vi også ser frem til at debattere de bredere aspekter af, sådan som vi har lagt det frem i dag.

KL 14.55

Debatten er dog ikke kun et anliggende med relevans for Videnskabsministeriets og Undervisningsministeriets område, så selv om vores ansvarsområder naturligvis har vejet tungest i selve redegørelsen, så er hele uddannelsesområ-

det dækket, og f.eks. er Kulturministeriets uddannelser også medtænkt i redegørelsen.

Det gælder om både at fastholde danske værdier og interesser og om at udnytte de nye muligheder og det vældige potentiale, som vi også har. Overordnet set gælder det om at opnå at fastholde en kvalitet i uddannelserne, som er mindst på niveau med de lande, som vi normalt sammenligner os med, dvs. højeste internationale standard.

Endelig har vi en rolle at spille i udviklingen i Europa. Det Europæiske Råd vedtog som bekendt i Lissabon i år 2000 en ambitiøs målsætning om at være den mest konkurrencedygtige, videnbaserede økonomi i verden. Det kræver også en strategi på uddannelsesområdet.

Vi vil sikre, at uddannelserne kvalificerer danskerne til at klare sig i internationale miljøer. Vi vil støtte danskere, der ønsker at forske, studere eller arbejde i udlandet. Vi vil tiltrække højt kvalificerede udenlandske studerende, forskere, lærere og arbejdskraft på områder, hvor vi har brug for det. Vi vil øge mulighederne for, at danske institutioner kan samarbejde internationalt og bliver i stand til at konkurrere på det internationale marked for videregående uddannelser. Og endelig er det en væsentlig del af strategien, at vi hele tiden følger med i den internationale udvikling, så vi ikke kommer bagud med hensyn til kvalitet og effektivitet.

Derfor skal vi fortsat deltage i internationale sammenligninger, målinger og analyser, og vi skal blive bedre til at udnytte resultaterne af disse undersøgelser. Det er i klasseværelset, i studiemiljøerne og laboratorierne, at tingene sker, og det er blandt de professionelle her og i det lokale selvstyre, at internationaliseringens hovedaktører er at finde.

Jeg vil ikke opregne alle redegørelsens konkrete initiativer, men jeg vil gerne resumere de hovedgrupper, hvori initiativerne falder.

Uddannelsernes indhold: Det vil ske, hvor det er relevant i forbindelse med ændringer i bekendtgørelser og love, f.eks. i forbindelse med de forestående ændringer i pædagoguddannelsen og i læreruddannelsen.

Elevers, studerendes, læreres og forskeres mobilitet: Her vil det f.eks. handle om at satse endnu stærkere på EU-programmerne og at indføre internationaliseringstaxametere på de erhvervsrettede uddannelser samt øge brugen af engelsk som undervisningssprog på de videregående uddannelser.